

тойзи провелегъ, кой-то урядно ся даваше на Римскы-те Понтифицы.

Противъ тья, дума отговора, едно отъ двѣ-те ся разбира; или никакво понятіе (знаніе) за церковна-та и мірска-та исторія немаше Г. Боре, или ся преструва съ зложелателно намѣреніе че не знае. Константинъ, ако и отъ кой да е народъ имаше происхождение-то си, онъ дойде между Грецы-те, и не токмо основанія-та на нова столица положи, но и ветхій Римъ, кой-то бѣ станалъ като една проста епархія, остави, и имя-то Новый Римъ даде на градъ-атъ, кой-то онъ созида, и въ него принесе и Сенато-то и вси-те Магистраты (первенцы) на-Самодержество-то. Като прія истинна-та вѣра, и ся утуземли (написа ся гражданинъ), така да речемъ, на мѣсто-то, гдѣ-то за вынаги ся насели, произволи щото нова-та столица да быде наслѣдница, на вѣтха-та, да вземне нова-та всыте привилегіи, кой-то ветха-та злоупотреби, и народъ-атъ, кой-то онъ усынови да носе имя-то Грецы, кое-то и сохрани отъ тогазе. Римъ оставенъ отъ Цесарове-те, приклони глава предъ Константинополски-те Самодержители, и даже до осмый вѣкъ, нищо тамъ не ставаше безъ нихно-то дозволеніе.

Какво друго е, да речемъ иначе, владѣтельство-то на Сиророманы-те (соразмѣрно съ Сиромакедонцы-те), освѣнъ зависимо отъ Ца-